

Miksi minä urheilen?

Koska tykkään siitä. Urheilu on osa minua. Tavoitteellinen harjoittelu tuo tarkoitusta elämäni ja hikoilu on kivaa. Harjoituksiin on hienoa valmistautua huolella ja erityisen palkitsevia ovat fiilikset onnistuneen harjoituksen jälkeen, koska silloin oikeasti tuntee kehittyvänsä.

Kilpailut ovat oma maailmansa. Välillä sitä oikein ihmettelee, miten sitä pystyykään niin nopeasti juoksemaan haastavakulkuisessa metsässä oikeaan suuntaan samalla karttaa lukien ja ratamestarin tehtäviä mielessä ratkoen.

Tähän havahtuu erityisesti kevyissä suunnistusharjoituksissa, joissa meno tuntuu joskus retkeilyltä. Lähdön ja maalin välisenä aikana sitä kuin sukeltaisi johonkin pelimaailmaan. Muut asiat unohtuvat. Silloin koen vahvasti eläväni.

Näitä asioita on hyvä pohtia näin kisakauden tiimellyksessä. Se vähentää sisäisiä paineita, tuo rentoutta ja nostaa energioita. Urheilussa on vain voitettavaa ja mitä enemmän laittaa itseään likoon, sitä enemmän voittaa.

Kävi miten kävi, niin aina saa paljon, kun tekee koko sydämeästään rakastamaansa juttua. Huippu-urheilu tarjoaa myös loistavan kasvukanavan henkisessä kehittämisessä. Saa tehdä nöyrästi töitä ja toisinaan hidasteet kasvattavat vahvasti.

Elokuu tosiaan oli elämisen kuukausi ja sadonkorjuun aikaa. Kisat menivät hyvin. Tässä linkit kahden edellisen herkkupalan tuloksiin:

<http://svorienteering.fi/tavlingar/2011/husqvarna/res.html>

<http://www.kokkens.fi/kilpailut/2011/egames/tulos2.htm>

Tässä muuten linkki upeaan videoon, josta pääsee Husqvarna -kisan tunnelmiin:

<http://www.youtube.com/watch?v=Vmk8WHubgsQ>

Liitteenä vielä kuva palkintojenjaosta. Kiitos taas kovasti tuesta ja kaiken tämän mahdollistamisesta.

Tärkeimmät kisat kuitenkin vasta lähestyvät. Tärkeintä on antaa itseni täyttä energialla, ja iskeä sitten, kun sen aika on. Suunnistusajatus terävästi ensimmäisenä.

Hauskaa syksyä ;)

terkuin

Aapo

